

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Pæonio. 277.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Ραονιο. 277.

Nimia potio, prolapsio potius est, tam in opibus, quam in negotijs: vt quæ & mentem magis perturbet, & corpus premat. Quod cum ita sit, ab immoderato vsu abstine, ac moderationi stude, quæ & sanitatis mater est, & prudentiæ ac sobrietatis causa.

Petro. 278.

Monastica vita, ô amice, omnium Dei mandatorum imitatio est, ac receptaculum. Etenim ab ira, improbitate, factu, pecuniarum studio, sui ipsius amore, remota est: obedientiam colit, omnibus inferuit, à corpore omnino aliena est, ac spiritus duntaxat propria: linguam ad gratiarum actionem procliuem, atque orationem utilem habet: ad maledictum immota est: persuasione & obsequio cuncta facit, atque ad moderatores nutû & arbitrium, quem & tempus, & labor, & diuinus calculus ad antistitij gubernacula collocauit, vt qui ventorum impetus & cognitos habeat, & viter.

Clearcho. 279.

Tot vitiorum causa est ebrietas, heus tu, vt is, qui paradisi arcanorum auditor extitit, eam extra Dei Ecclesiam collocarit. Ac proinde ne ingentem morbum, tanquam leuem & exiguum, contemnamus.

Chrysantho. 280.

Multi te vt iniuriarum memorem traducunt, malis armis, hoc est iracundia, vtentem: quam Creator animæ opitulatricem adhibuit, vt corporis ignauiam ac mollietiem corroboret. Quamobrem, si vera loquuntur, constat te Creatoris scopum ignorare: vt qui & ferro ad cædem, & pulchritudine ad fraudem, & lingua ad conuictum abutaris, & bonorû datorem malorum authorem facias. Fac igitur frænum iracundiæ quàm ocysissimè iniicias, ne te in exitium præcipitem agat.

Παμοιω. σοζ.

Η πλείων πόσις, μάλλον μάραχει πῶσις ἢ τοῖς χήμασι καὶ τοῖς ἀράγμασι, καὶ τὸν νοῦν θολῶσα μάλλον καὶ τὸ σῶμα βαρύνουσα. Σπῆρα τοίνυν ἡ ἀφειδείας, ἡ ζήσασίη συμμεβία, ἢ καὶ μήτηρ ἐστὶν υγείας, καὶ νήσεως αἴτια.

Πέτρο. σοη.

Ἀσκησις, ἀφιλότης, πασῶν τῶν τε κυρίως ἐπιτολῶν μνησίς ἐστὶ καὶ δοχεῖον ἀόρητος, ἀπέρπερος, ἀτυφος, ἀφιλάργυρος, ἀφιλαυτός, ἀποτακτικὴ, ἀδακρυόσασα παντὶ, ἀλλοτριὰ σώματος χαβόλι, οἰκία τῆς πνεύματος μόνης, γλώσσαν εὐχέλαιον ἔχουσα, πρῶτον ζήσημιεύσασα, πρὸς κοινοδελίαν ἀκίνητος, πειθοὶ πάντα ἀράττουσα, καὶ τῶν τε ἀρονητος, νεύματι, ὄν καὶ ζῆρος καὶ πόνοσ, καὶ θεία ψήφος ἐπι τῶν οἰάκων τῆς πρῶτασίας ἐκάθισε, τὰς ἐμβολὰς τῶν πνευμάτων καὶ γνάσκοντα καὶ ἐκκλινοῦτα.

Κλεαρχω. σοζ.

Τοσούτων ἐστὶ χακῶν ἢ μετῆ αἴτια, ὡς ἐστὶς, ὅπῃ ὁ ἀκροατῆς τῶν ἐν τῷ θεῷ εἰσῶ ἀρρήτων, ἐξῶ τῆς τῆς θεῶ βασιλείας ἴσησι ταῖς τῶν. μὴ ποίνω ὡς βραχέος ἀειφρονῶν τῆ μεγαλονοσημαίος.

Χρυσάνθω. σπ.

Ὡς μνηστικὸν σε πολλοὶ κάμαδύσιν, ἀμνηστικῶς ποιητῶ τῶ θυμῷ κεζημένον, ὅπῃ ὁ πλάσας ἐσθθὸν τῆ ψυχῆ πρῶτατέσσει, τὰς ὀλιγωρίας καὶ χαυνότητας νευρημῶτα τῆ σώματος. εἰ οὐκ ἀληθεύσει, δῆλος εἶσ ἀγνοῶν τὸν σκοπὸν τῆ ποιήσαντος, καὶ τῶ σιδήρῳ πρὸς φόνον ζῆλῶμος, καὶ πρὸς ἀπάτην τῶ κάλλει, καὶ τῆ γλώσση πρὸς βλασφημίαν, καὶ ἀπόνοποιῶν τῶν χακῶν, τὸν δοτῆρα τῶν ἀγαθῶν, χαλινὸν τοίνυν θάπτον τῆς ἐμῶν, μήσε κατακρημνῶν εἰς ὄλεθρον ὡση.

Διδύ.

